

To jsou | This is

podzim / zima
autumn / winter
2018

PARDUBICE

**Mlýny byly láskou
na první pohled**

**I fell in love with
the mills at first sight**

OBJEVUJTE S NÁMI PARDUBICKO – perníkové srdce Čech!

U nás se nudit rozhodně nebudete! Naše oblast má bohatou historii, pyšní se koňmi a nabízí celou řadu výjimečných sportovních a kulturních akcí. Za zmínku stojí také vyhlášené regionální produkty!

Naším cílem je spolupráce, koordinace a komunikace mezi aktéry cestovního ruchu na Pardubicku, které proto síťujeme a vzájemně propojujeme.

Více informací o aktivitách organizace, možnostech spolupráce a skvělých tipech na výlety najdete na webu www.TOPardubicko.cz

DISCOVER PARDUBICKO WITH US – the Czech Gingerbread Heart!

Boredom is simply not an option! Our region is packed full of fascinating history, with a proud tradition of horse-racing and a great range of superb sporting and cultural events for everybody to enjoy. And don't forget to try our delicious regional specialities!

Our mission is to facilitate cooperation, coordination and communication among all key players in Pardubicko tourist industry by creating collaborative networks.

For more information on our organization's activities, opportunities for cooperation and great tips for days out, visit www.TOPardubicko.cz

Pardubice

To jsou Pardubice This is Pardubice

Rok 2018 se nese ve znamení významných kulatých jubileí. Po padesáti letech jsme vzpomněli srpen 1968 a okupaci naší země vojsky Varšavské smlouvy, říjen se pak nesl v prvorépublikovém duchu, když celá země slavila 100 let od vzniku samostatné Československé republiky. Pardubice si připomenuly obě zmíněná výročí. První z nich sérií skvělých koncertů, druhé velkolepými městskými slavnostmi a akcí Zážijte to znovu, která město rovněž přenesla do doby před sto lety. Jak vypadaly Pardubice po vzniku republiky? O tom se píše v jednom z článků aktuálního podzimního vydání časopisu To jsou Pardubice, který také může slavit! Vychází již pět let a podzimní číslo je desáté v pořadí! Jsme rádi, že se časopis stále těší vaší oblibě, dělá radost v celém Pardubickém kraji a vlastně všude tam, kam jej pošlete svým přátelům a známým. Co dalšího se tentokrát dočtete? Úvodní rozhovor vás seznámí s novým majitelem Gočárových Automatických mlýnů Lukášem Smetanou a představí jeho plány v tomto cenném městském klenotu. Pokusíme se naladit vás na sněhové radovánky a pozveme vás na běžky do kraje. Víte, kolik partnerů má město Pardubice v Evropě a jak se se spřátelenými městy vzájemně inspirují? Je nám také ctí představit vám vítálního skauta Jindru Hojera, jenž byl nejen svým jménem vzorem pro jednu z hlavních postav party Rychlých šípů spisovatele Jaroslava Foglara. Tak hezké počtení!

In 2018 we have commemorated several turning-points in Czech history. It has been 50 years since the Soviet invasion put an end to the 'Prague Spring'. On a more positive note, October has seen nationwide celebrations of Czechoslovakia's independence in 1918. Both these milestones were commemorated in Pardubice – the first with a series of wonderful concerts, and the second with a spectacular festival and the fun retro initiative 'Experience It Again!'. In this issue of our magazine This is Pardubice you can travel back in time to read about how the momentous events of 100 years ago affected the city. Actually, we are celebrating our own (rather more modest) anniversary too – our magazine first appeared 5 years ago, and this is our 10th issue. We're delighted that the magazine is still very popular both in our region and beyond. So what else can you look forward to in this issue? There's an interview with Lukáš Smetana, the owner of Pardubice's historic automatic mills, who talks about his plans to revitalize this architectural jewel. An article about cross-country skiing offers some tips for enjoying the region's winter wonderland. You can find out about Pardubice's international partnerships, and you can admire the eternal optimism of Jindřich Hojer, a former scout who helped inspire 'Rapid Arrows', one of the most popular Czech comic-book series of all time. So enjoy your reading!

To jsou Pardubice

Časopis vychází 2x ročně, vydává Statutární město Pardubice se sídlem Magistrát města, Pernštýnské nám. 1, 530 21 Pardubice, IČO 274046. Evidenční číslo MK ČR E 21611. Připravil tiskový úsek Magistrátu města Pardubice, Pernštýnské nám. 1, 530 21 Pardubice, www.pardubice.eu e-mail: alexandra.tuslova@mmp.cz, tel. 466 859 407. Fotografie: T. Kubelka – www.carokraj.cz, archiv Destinační spol. Východní Čechy, St. okr. archiv Pardubice a Magistrátu města Pardubice. Grafická úprava: DTP fronte s.r.o. Překlad: Ch. Hopkinson, www.hopkinson.cz. Tisk: fronte s.r.o. www.pardubice.eu

This is Pardubice

This magazine is published twice a year by the City of Pardubice (Pardubice City Authority, Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice, IČO identification no. 274046, Ministry of Culture registration no. E 21611). Produced by the Promotion Section of the Pardubice City Authority, Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice, e-mail: alexandra.tuslova@mmp.cz, tel. 466 859 407. Photographs: T. Kubelka – www.carokraj.cz, archives. Graphic design: DTP fronte s.r.o. Translation: C. Hopkinson, www.hopkinson.cz. Print: fronte s.r.o. www.pardubice.eu

LUKÁŠ SMETANA

Automatické mlýny ožily, do tří let se z opuštěného klenotu Pardubic stane další městský Hyde Park

New life is being breathed into Pardubice's automatic mills – transforming this abandoned jewel into a vibrant new community hub

Automatické mlýny, národní kulturní památka a jedna z nejkrásnějších staveb věhlasného architekta Josefa Gočára, byly ještě donedávna tichou vzpomínkou na průmyslový rozkvet města na počátku 20. století.

The historic automatic mills in Pardubice were designed by the renowned architect Josef Gočár.

stránka / page 4

PARDUBICE PŘED STO LETY

A century ago in Pardubice

V centru města zavládla prvorépubliková atmosféra, kterou připomínaly módní přehlídky, přednášky, dobová hudba, stará kola, kočáry i automobily, stejně jako staročeské tržičky a tradiční gurmánské speciality.

This year's Autumn Festival also had a First Republic theme, and attracted tens of thousands of visitors to enjoy displays of retro fashions, lectures, music from the inter-war period, old bicycles, carriages and cars, as well as a traditional Czech market with tasty specialities.

stránka / page 12

SPOLUPRÁCE EVROPSKÝCH MĚST

European city partnerships create friendship

Fenomén partnerských a spřátelených měst vznikl v Evropě po druhé světové válce jako cesta k bližšímu poznání a porozumění obyvatel zemí vzdálených geograficky a často i politicky.

The idea of partnerships and twinning between cities in different countries became popular after the Second World War as a way of promoting friendship and understanding among people in countries that were not only geographically distant, but were often separated by a political divide too.

stránka / page 18

RÁJ PRO BĚŽKAŘE POHODÁŘE!

A paradise for cross-country skiing!

Orlické hory nepatří k nejvyšším pohořím u nás, lyžařské možnosti jsou tu ale až nečekaně rozmanité. Nadchnou náročné běžkaře, rekreační pohodáře, ale i ty, kteří s běžkováním teprve začínají. Kvalitní běžkařské trasy upravované skútreem naleznete i necelých 30 kilometrů od Pardubic v Železných horách.

The Orlické Mountains are not the highest Czech mountain range, but they can boast a huge diversity of landscapes and terrain types, making this beautiful corner of the Pardubice Region a paradise for cross-country skiers of all ability levels – from beginners to the most experienced. Another range offering excellent groomed crosscountry trails are the Iron Mountains, less than 30 km from Pardubice.

stránka / page 22

JESTŘÁB, TO BYLO PŘÁTELSTVÍ NA CELÝ ŽIVOT

Scouting created friendships for life

Mirek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Červenáček a Rychlonožka – kdo z milovníků příběhů Jaroslava Foglara by neznal tuto pětku?

Jaroslav Foglar's much-loved comic strip 'Rapid Arrows' ran almost uninterrupted for over half a century, from 1938 to 1989 – and its characters have become legendary.

stránka / page 28

LUKÁŠ SMETANA

AUTOMATICKÉ MLÝNY OŽILY,

do tří let se z opuštěného klenotu Pardubic stane další městský Hyde Park

New life is being breathed into Pardubice's automatic mills – transforming this abandoned jewel into a vibrant new community hub

Automatické mlýny, národní kulturní památka a jedna z nejkrásnějších staveb věhlasného architekta Josefa Gočára, byly ještě donedávna tichou vzpomínkou na průmyslový rozkvět města na počátku 20. století. Sto let po jejich výstavbě život ve mlýnech utichl a hledal se kupec, který by nádherné budově znovu a hlavně pak přirozeně vdechl nový život. Otazníky týkající se budoucího majitele vzbudily zájem veřejnosti a informace se šířily daleko za hranice regionu. Dostaly se až k mladému architektovi Lukáši Smetanovi, který do Pardubic přijel, do mlýnů se ihned zamiloval a koupil je. A nelituje.

The automatic mills in Pardubice are a national cultural monument and include one of the most beautiful buildings designed by the renowned architect Josef Gočár. Until recently the mills lay empty, a silent witness to the city's industrial boom in the early 20th century. A hundred years after they were built, the mills were in desperate need of a buyer who would restore them to their former glory. The situation became a hot topic of debate in Pardubice and beyond, and news of the buildings' plight eventually reached the ears of the young architect Lukáš Smetana. He came to Pardubice, fell in love with the mills, and decided to buy them. And he doesn't regret his decision.

Ani na chvíli jsem nelitoval
I've never regretted my decision

Jak jste se o možnosti koupit Automatické mlýny dozvěděl?

Za všechno může Zdeněk Balík, pardubický architekt a můj spolužák a kamarád. Často jsme si volali a jednou jsem mu říkal, že hledám investiční příležitost a zvažuju si koupit nějaké byty v Praze na pronájem jako pojistku do budoucna. To bylo v roce 2015. A ať se mi ozve, když ho napadlo něco v Pardubicích... Zdenka mi během několika dnů volal, abych od mlýnářské společnosti GoodMills koupil nevyužívané Gočárovy mlýny. Netušil jsem, o čem hovoří – v Pardubicích jsem obdivoval Janákovo krematorium, ale jiné stavby jsem neznal. Nicméně stačilo zadat na internetu Automatické mlýny a byl jsem zavalen tolika čerstvými články o budoucnosti objektu! Prokousal jsem se postupně všemi rozvířenými debatami o osudu mlýnů a všelijakými plány po jejich znovuotevření a zcela zaujati nastolenou myšlenkou jsme s manželkou a tehdy i s prvním synem v kočárku přijeli do Pardubic. Do mlýnů jsme se na první pohled zamilovali. Vše jsem probral se Zdenkou,

When did you learn that the automatic mills were for sale?

It's all thanks to my friend the Pardubice architect Zdeněk Balík. We studied together, and we often chatted on the phone. Once I mentioned I was looking for an investment opportunity and I was considering buying some apartments in Prague to rent out. That was in 2015. I asked him to call me if any opportunities came up in Pardubice... And just a few days later, he did call me – he told me that the company GoodMills was selling Gočár's automatic mills, which were lying empty. I had no idea the buildings existed – I admired Janák's crematorium in Pardubice, but I didn't know about any other buildings. So I googled the mills and found loads of recent articles about the site's future. I soon got an idea of the debate that was going on, including all kinds of plans for revitalization, and I was hooked. So I came to Pardubice with my wife and my first son (who was still in a baby buggy), and we all fell in love with the mills at first sight. I discussed it with Zdeněk –

AUTOMATICKÉ MLÝNY V PARDUBICÍCH.
PARDUBICE'S AUTOMATIC MILLS.

tentokrát už s jasným cílem mlýny koupit – vylezli jsme na střechem mlýnů a pak už vůbec neuvažovali, že bychom nepodali cenovou nabídku. A našťěstí to vyšlo.

A začaly se dít věci.
Samozřejmě hned poté, co jsem se stal vlastníkem mlýnů, mi začaly volat společnosti, které mě přepláceli, abych areál obratem prodal. Stavěly mě do role spekulanta, ale když pochopily, že mlýny nechci prodát, ale zachránit, jejich nátlak skončil. A pak už se vše vyvíjelo správným směrem.

Od začátku bylo naprosto jasné, že hlavním cílem je areál alespoň částečně zpřístupnit veřejnosti a ruku v ruce s tím jej začít rekonstruovat.

From the very outset it was clear that our main goal was to open at least part of the site to the public, and to launch the reconstruction project.

Areál ožil brzy poté, co jste se stal jeho majitelem.
Musel začít znovu žít, protože údržba mlýnů stojí nemalé peníze a nelze je nechat ležet ladem. Dva roky nazpět jsem proto začal objíždět brownfieldy v Evropě, hlavně v Německu a Holandsku, a hledal inspiraci, co a jak lze využít a kde v našem areálu začít. Byla tu řada prostor,

by now I had a clear intention to buy the site – and we climbed up onto the roof together. At that moment any remaining doubts evaporated – I made an offer, and luckily it was accepted.

And things started to happen.
As soon as I became the owner, naturally I started to get phone calls from companies wanting to buy the mills from me. They thought I was just a property speculator – but as soon as they realized I had no intention of selling, they gave up. And things started to move in the right direction.

The revitalization began soon after you bought the site.
There was no other option – maintaining buildings like that costs a lot of money, and you can't just let them sit and deteriorate. So two years ago I began touring brownfield sites in Europe (mainly in Germany and

the Netherlands) and seeking inspiration for how the site could be used. There were plenty of options for revitalization, even though some were only temporary. So I bought a bulldozer, and I tidied the site up (helped by my wife) and cleared out a lot of unnecessary things, so we could convert some parts of the site into offices and studios. I enjoyed that. A bakery and café moved in, and they've been a great hit this summer. Musicians can use rehearsal rooms, and one of the tenants organizes pop-up markets, music evenings, film screenings... I soon found out that lots of people shared our vision, and they all helped us to breathe new life into these beautiful historic buildings.

Much has been written about the mills, and the whole city is looking forward to the revitalization of this neglected site.
To be honest, I was very lucky – I was in the right place at the right time, and I met the right people. There was such intense public debate on the future of the mills in Pardubice that it was attracting attention from renowned architects, politicians, investors and more. From the very outset it was clear that our main goal was to open at least part of the site to the public, and to launch the reconstruction project. Zdeněk started work on the plans. After a year and a half, the Deputy Regional Governor Roman Línek visited the mills (along with the architects Josef Pleskot, Ladislav Lábus and

„KAVÁRNA A PEKÁRNA DO MLÝNŮ PATŘÍ A JÁ S NIMI POČÍTÁM VE ZREKONSTRUOVANÝCH PROSTORECH I DO BUDOUCNA,“ ŘÍKÁ MAJITEL MLÝNŮ.
LUKÁŠ SMETANA SAYS: “THE MILLS ARE AN IDEAL PLACE FOR A CAFÉ AND BAKERY, AND I’M SURE THAT THEY WILL REMAIN HERE WHEN THE RECONSTRUCTION IS COMPLETE.”

které mohly, byť jen dočasně, ožít. Koupil jsem si bagr, odklízěl se ženou spousty zbytečností a nepořádku a upravoval areál tak, abych mohl nabídnout nějaké prostory jako kanceláře a ateliéry. To mě bavilo. Úspěšně se tu zabydlela pekárna a kavárna, které se staly hitem letošního léta. Muzikanti tu mají zkušebny a jeden z nájemců zde pořádá nárazově trhy, hudební večery, promítají se zde filmy... Poměrně záhy jsem zjistil, že kromě mě, mé rodiny, Zdenky a dalších přátel vidí naprosto shodně ten ohromný potenciál mlýnů celá řada lidí, kteří postupně přikládají ruku k dílu, aby tu ten život byl.

O mlýnech se hodně psalo a stále píše a na opomíjený areál se těší snad celé město.
S pokorou říkám, že jsem měl velké štěstí – byl jsem ve správný čas na správném místě a potkal jsem správné lidi. Kolem koupě mlýnů se rozjela tak velká diskuze, že do Pardubic postupně mířila spousta architektů zvučných jmen, politiků, investorů... Od začátku bylo naprosto jasné, že hlavním cílem je areál alespoň částečně zpřístupnit veřejnosti a ruku v ruce s tím jej začít rekonstruovat. Zdenda začal navrhovat pro něj typickým způsobem přestavbu celého areálu na pracovním modelu.

Petr Všeťečka) and presented their idea for creating a gallery in the main building. Then the city offered to purchase the rear part of the site for its planned polytechnic workshops project. Suddenly all my dreams were starting to come true – the mills were becoming a place where everyday life, art, entertainment and education would co-exist side by side. And all with huge financial support from the European Union.

Do you now have a clear idea of what the site will look like?
At this stage it's fairly clear – Zdeněk and I are currently finalizing the project. There will be the gallery I mentioned earlier, the polytechnic workshops, new public spaces, and also shops, services and residential units.

Can you be more specific? It's quite a large site, with different buildings.
The main building (together with the silo) is the most historically and architecturally valuable part of the site. It will be administered by the Pardubice Region, and within a few years it will become the new home of the East Bohemian Museum. The museum is currently based at Pardubice Castle, where the Region plans to create a new exhibition about the Pernštejn dynasty. The reconstruction project will be headed by the architect Petr Všeťečka, supervised by Josef Pleskot. A gallery is the perfect solution for the building! Before the Region came along with its proposal, we had been considering using

OD ROKU 2014 JSOU MLÝNY NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKOU.
THE MILLS WERE DECLARED A NATIONAL CULTURAL MONUMENT IN 2014.

Po roce a půl za mnou přišel krajský náměstek hejtmána Roman Líněk společně s pány architektky Josefem Pleskotem, Ladislavem Lábusem a Petrem Všetečkou na návštěvu do mlýnů s tím, že by rádi v hlavní budově mlýnů zřídili galerii. Následně přišlo město, že by zadní část areálu odkoupilo pro plánované Centrální polytechnické dílny. A najednou bylo hmatatelnější vše, o čem jsem snil – vybudovat místo, kde se snoubí každodenní život s uměním, zábavou i vzděláním. To vše za ohromné finanční podpory z evropských zdrojů.

Návrh rekonstrukce jsme zadali architektu Petru Všetečkovi a supervizi nad projektem má architekt Josef Pleskot. Pro tuto budovu je využití jako galerie nejlepším řešením! Před nabídkou Pardubického kraje jsme v této části mlýnů uvažovali o tanečních prostorách a dalších sálech, to by si ale vyžádalo tak veliký stavební zásah, že bychom neměli šanci zachovat objektu toho kýženého historického ducha. A galerii bude „Gočár“ nesmírně slušet. Zmíněné silo v přední části mlýnů spojené obloukem s hlavní budovou zůstává v mém vlastnictví. Rád bych,

Za všechno může Zdeněk Balík, pardubický architekt a můj spolužák a kamarád. Často jsme si volali...

It’s all thanks to my friend the Pardubice architect Zdeněk Balík. We often chatted on the phone...

Máte už představu, jak by tedy areál měl vypadat? Ta představa už je poměrně jasná, protože se Zdendou ladíme drobné detaily finální podoby projektu. Ve mlýnech se usídlí zmiňovaná nadregionální galerie a polytechnické dílny, vzniknou nová veřejná prostranství a své místo si najdou také obchody, služby a bydlení.

Můžete být konkrétnější? Mlýny jsou poměrně velké a budovy v něm rozličné. Hlavní budova, která je společně s napojeným silem historicky a architektonicky nejcennější částí areálu, bude ve správě Pardubického kraje a během několika málo let by měla být novým sídlem Východočeské galerie. Ta dosud sídlí na zámku, kde by prý podle plánů kraje měla vzniknout nová expozice Pernštejnů.

aby spodní část byla průchozí a chtěl bych tu vybudovat otevřenou galerii, takovou poctu Josefu Gočárovi. Pod silem by měl být průchod mezi Východočeskou galerií a budoucím náměstíčkem – každý si pak všimne, jak moc je tento areál z architektonického hlediska krásný. V nejvyšším patře nám architekti Martin Prokš a Marek Příkrýl navrhli víceúčelový sál a bezbariérovou střešní vyhlídkovou terasu. Na hlavní loď mlýnů navazuje ještě přístavba ze 60. let minulého století, která sloužila jako sklad balené mouky. O ni projevil zájem město Pardubice, které plánuje vybudovat Centrální polytechnické dílny a přemístit sem Galerii města Pardubic. Jako tátu od dětí mě hodně těší záměr vybudovat tu polytechnické dílny – nadstandardní vzdělávací centrum, které by mělo sloužit především

GALERIE, VĚDECKÉ I UMĚLECKÉ ATELIÉRY, VÝUKOVÉ PROSTORY, TRHY, MALÝ PIVOVAR, KAVÁRNY I OBCHODY BY MĚLY VZNIKNOT V MLÝNSKÉM AREÁLU. A GALLERY, ART STUDIOS, AN EDUCATION CENTRE, MARKETS, A MICROBREWERY, CAFES AND SHOPS – THE REVITALIZED MILLS WILL BE HOME TO ALL THESE AND MORE.

it as a dance studio, but that would have required such huge structural changes that it would have destroyed the authentic historic atmosphere of the building. So a gallery is the perfect way to celebrate Josef Gočár’s talent. The silo – which is linked to the main building by an arch – remains in my ownership. I would like the lower part of the silo to form an open passageway where there will be a gallery showcasing Gočár’s work; the passage will link the gallery with a planned public space, enabling all visitors to appreciate just how beautiful the site is. The architects Martin Prokš and Marek Příkrýl have designed a multi-purpose hall for the top floor, combined with a roof terrace offering panoramic views and full barrier-free access.

Next to the main building there is an extension built in the 1960s, which was used as a flour warehouse. The City of Pardubice has expressed an interest in this extension as the site of its planned polytechnic workshops and also for the city’s gallery. As a father, I’m hugely excited by the idea of the polytechnic workshops – an outstanding educational centre not only for schools, but

dětem ze základních a studentům ze středních škol, ale také veřejnosti. Nejprve Zdenda určil limity přestavby této části areálu a poté oslovil svého učitele, architekta Šěpku. A já jsem poctěn, že se o podobu této budovy postará

jeden z nejuznávanějších architektů současnosti docent Jan Šěpka, žák fenomenálního Emila Příkrýla. Ten objekt bude po dokončení naprosto fantastický. V areálu jsou nicméně další budovy, které sem už na první pohled nepatří a do budoucna s nimi nepočítám. Půjdou k zemi, místo nich tu vyrostе stromová alej, v níž by se měly konat trhy a společenské akce. Budovy, které zůstanou, projdou rekonstrukcí a proměnou a budou v nich obchody, služby a bydlení včetně našeho. Určitě i jmenovaná pekárna a kavárna.

Máte jako vlastník, respektive spoluvlastník hlavní slovo v plánech a přípravách rekonstrukce? Nejsem ten typ člověka, který by chtěl mít hlavní slovo. Obklopil jsem se dobrými architekty, se kterými řešíme podobu jednotlivých budov, diskutujeme o možných variantách, zapracováváme požadavky města a kraje a také vymýšlíme budoucí chod areálu. Šel jsem do všech jednání s městem a krajem ohledně prodeje zmíněných částí mlýnského areálu s jasnou představou, tedy že pouze ne-rozprodáme části areálu, ale že chceme mít dohled nad projektovou dokumentací a celkovou podobou budoucích mlýnů. Rekonstrukce si vyžádá nemalé peníze, skoro půl miliardy korun – většina veřejných budov a prostranství by měla být financovaná z ITI Hradecko-pardubické aglomerace (pozn. Integrované územní investice – evropské prostředky na rozvoj dané oblasti) a vzhledem k tomu,

also for the general public. First Zdeněk defined the parameters for the reconstruction of this part of the site, and then he contacted his teacher, the architect Jan Šěpka, who accepted the invitation – so I’m honoured that this building will be designed by Šěpka himself (one of our most renowned architects) and the phenomenal Emil Příkrýl. When completed, it will be truly fantastic. However, there are some buildings at the site that don’t really belong there, and they will be demolished and replaced by an avenue of trees which will be used as a space for markets and other events. Other buildings will be reconstructed and used for shops, services, and apartments (one of which will be ours). There will also be the bakery and café I’ve already mentioned.

As a co-owner of the site, do you have the final say in the reconstruction plans? I’m not the type of person who insists on having the final say. I’ve surrounded myself with excellent architects, and we discuss the possible options for each building, how to respond to the requirements of the city and the region, and how the site should develop in future. When discussing the partial sale of the site with the city and the region, I had a very clear idea of what was acceptable – we would not simply sell off parts of the complex, but we would continue to supervise the planning to make sure that the overall concept of the revitalization

monument, we're taking a very responsible approach to the redevelopment, including full consultations with heritage professionals and other experts.

By the end of 2019 it should be clear who the contractors for the reconstruction work will be, and work will be able to begin. Within three years I'd like to see the mills transformed into a place where people can enjoy great food and drink, cultural events, education, and more – in short, a place to which people will return time after time simply because they enjoy being there.

The mills project has also changed your family life – you've all moved from Prague to Pardubice. How do you like it here?

Much more than in Prague. When we bought the mills,

we knew that we eventually wanted to live in part of the site. But there was always the danger that we would do all the reconstruction, move in, and then we wouldn't enjoy living there. And also, it's much easier to supervise a big reconstruction project when you're actually there rather than at a distance. So we found an apartment for two or three years to give us a flavour of what living in Pardubice would be like.

The quality of life here is excellent – often I don't need to use the car at all during the week, and the city is full of beautiful parks, activities for our children, pleasant places to spend time, and great people. And it's just a short distance from Prague by train or car. At the moment I'm very impressed by Pardubice, and I'm sure the city will become our permanent home.

V CENTRÁLNÍCH POLYTECHNICKÝCH DÍLNÁCH NAJDEME LABORATOŘE, KDE SI PŘIJDOU NA SVÉ ZÁJEMCI O FYZIKU, CHEMII, BIOLOGII A TD. VZNIKOUT MÁ TÉŽ DÍLNA PRO ŘEMESLA A STAVEBNICE A DÍLNA TEXTILU A UNIVERZÁLNÍ PROMÍTACÍ SÁL.

THE CENTRAL POLYTECHNIC WORKSHOPS WILL INCLUDE LABORATORIES FOR PHYSICS, CHEMISTRY AND BIOLOGY. THERE WILL ALSO BE FACILITIES FOR METALWORK, WOODWORK, AS WELL AS CRAFT WORKSHOPS, A TEXTILE WORKSHOP, AND A ROOM FOR FILM SCREENINGS.

project is followed. It's costing a lot of money – almost half a billion crowns – and most of the public buildings and spaces will be funded by the EU via the Integral Territorial Investment (ITI) – a funding scheme that supports development within a defined urban area. Because the mills are legally protected as a national cultural

VÝUKOVÁ ČÁST AREÁLU BUDE VYBAVENA OJEDINĚLÝM VYBAVENÍM SCIENCE ON A SPHERE – INTERAKTIVNÍM MODELEM PLANETY ZEMĚ.
THE TEACHING FACILITIES WILL INCLUDE UNIQUE SCIENCE ON A SPHERE (SOS) EQUIPMENT – AN INTERACTIVE MODEL OF OUR PLANET.

PŘEDSTAVA, JAK BY MĚL AREÁL VYPADAT, JE POMĚRNĚ JASNÁ, LADÍ SE JEN POSLEDNÍ DETAILY.
THE IDEA OF WHAT THE SITE WILL LOOK LIKE IS FAIRLY CLEAR; THE PROJECT IS FINALIZED NOW.

že mlýny jsou národní kulturní památkou, stavíme se k přestavbě velmi zodpovědně a vše konzultujeme s odborníky a památkáři.

Koncem roku 2019 by měli být známi dodavatelé všech těch rekonstrukcí a mělo by se začít. Do tří let potě bych rád viděl areál mlýnů jako místo k posezení u dobrého jídla a pití, jako kulturní a vzdělávací stánek, zkrátka jako místo, kam se chcete vracet, protože je tam dobře.

Vdechnout nový život Automatickým mlýnům znamenalo změnu ve vašem osobním životě – z Prahy jste se s rodinou do Pardubic přestěhoval. Jak se vám tu líbí?

Mnohem víc než v Praze. Když jsme mlýny koupili, věděli jsme, že v jedné části areálu budeme výhledově s dětmi bydlet. Ale hrozilo, že vše zrekonstruuje, dolaďme, nastěhujeme se... a nebude se nám tu líbit. Navíc rekonstruovat areál je vždy pohodlnější z daného místa než na dálku. Našli jsme si tu tedy dočasně byt a dali si dva až tři roky na to, abychom Pardubice a život v tomto městě poznali. Bydlení v krajském městě je pro mě jedna z nejlepších variant – za celý týden nemusím nastartovat auto, ve městě je plno pěkných parků, kroužky pro děti, příjemná místa k posezení, baví mě i lidi, které poznávám. A do Prahy kousek vlakem i po dálnici. Zatím jsem z Pardubic nadšen a věřím, že budou naším novým domovem natrvalo.

Sláva v ulicích, výstavy, přednášky i koncerty – rok 2018 se nese v oslavném duchu! V celé republice jsme si připomínali 100. výročí vzniku Československé republiky. Na oslavách se podílel stát, města i stovky organizací a Pardubice rozhodně nezůstaly pozadu.

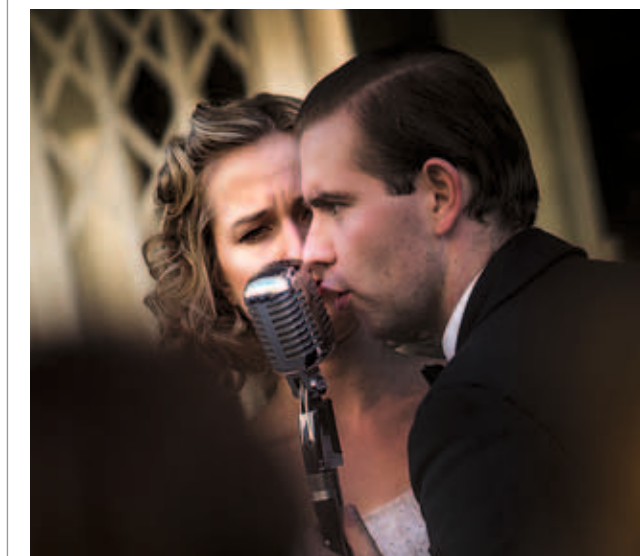
Street events, exhibitions, lectures, concerts, and much more – 2018 has been a year of nationwide celebrations commemorating 100 years since Czechoslovakia gained its independence at the end of the First World War. And of course Pardubice has been no exception.

Lednové Šibřinky byly první pardubickou akcí, kterou zdejší Sokolové odstartovali rok plný oslav. Leitmotiv první republiky pak provázel koncerty, soutěže pro děti, přednášky, a dokonce divadelní premiéry – Východočeské divadlo nastudovalo hru Tančírna k počtě 100. výročí konce války a vzniku republiky; příběh osamělých lidí toužících po lásce v tanečním sále, kterým procházely dějiny, měl velký úspěch. Také pořadatelé Pardubického hudebního jara letos pro svůj zahajovací koncert sáhli k osvědčené klasice opěvující českou zemi – Smetanova Má vlast v podání slovatné České filharmonie byla skvělou volbou pro připomenutí nejvýznamnějšího jubilea české historie. Mezi připomínkovými akcemi nechyběla Aviatická pouť či Krajský všesokolský slet, v duchu první republiky se nesla oblíbená výstava Koně v akci na závodě i v šperkované výstavě památkářů, galeristů a archivářů z odborných pracovišť v kraji. Muzeum připravilo sérii přednášek Muži 28. října, věnovanou Aloisi Rašínovi, Antonínu Švehlovi a dalším osobnostem, pardubická univerzita zase nabídla přednášky týkající se „osmičkových“ let v české historii pro studenty i veřejnost.

PRVOREPUBLIKOVÉ OBLEČENÍ I HUDBA PROSTOUPILY PARDUBICE V PRŮBĚHU ŘÍJNA 2018. RETRO MUSIC AND FASHIONS WERE A FEATURE OF THE OCTOBER CELEBRATIONS IN PARDUBICE.

The first big event of the year was held in January – a traditional masked ball organized by the Sokol gymnastics association. The theme continued in a range of concerts, children's competitions, lectures, and even theatre performances, as the East Bohemian Theatre premiered a production of Jean-Claude Penchenat's 'The Ball'. Telling the stories of lonely dancers seeking love in a ballroom that has witnessed many twists and turns of history, the production proved hugely popular. This year's Pardubice Music Spring festival also featured a

PARDUBICE PŘED STO LETY

A century ago in Pardubice

PRVOREPUBLIKOVÉ PODZIMNÍ MĚSTSKÉ SLAVNOSTI SE LETOS KONALY NA PERNŠTÝNSKÉM NÁMĚSTÍ A NA CELÉ TRÍDĚ MÍRU.
THIS YEAR'S AUTUMN FESTIVAL TOOK PLACE IN PARDUBICE'S CENTRAL SQUARE AND ALONG THE MAIN BOULEVARD TRÍDA MÍRU.

Velkolepé byly i letošní Podzimní městské slavnosti, které se konaly v polovině října. I ty se nesly v duchu první republiky a návštěvníci se počítali v desetitisících. V centru města zavládla prvorepubliková atmosféra, kterou připomínaly módní přehlídky, přednášky, dobová hudba, stará kola, kočáry i automobily, stejně jako staročeské tržiště a tradiční gurmánské speciality. Tři dny bylo v Pardubicích možné potkat dámy a pány v dobových oděvech i vojáky, kteří korzovali a tančili po celé třídě Míru jako po tanečním parketu.

28. října uspořádaly Pardubice ve spolupráci s krajem další důstojnou připomínku vzniku československé republiky – o 100 let v čase se letos vrátilo celkem 16 náměstí v republice v rámci akce Zažijte to znovu a Pardubice byly mezi nimi. Na náměstí Čs. legií se uskutečnil tematický kulturní program, který navazoval na tradiční pietní akt u pomníku prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka.

Zkrátka, s připomínkovými akcemi si letos město vyhrálo. Jak to ale v Pardubicích před sto lety opravdu vypadalo?
Československý stát byl odkazem touhy českého a slovenského národa po samostatnosti, což se projevilo v mohutných masových demonstracích na konci října 1918. Vznik Československa umožnilo mocenské vakuum, které nastalo na sklonku první světové války ve střední Evropě porážkou a rozvratem nejen Rakouska-Uherska, ale i Německa a revolucí otřásané ruské říše.

Po vyhlášení samostatnosti Československa se konaly ve městech i v obcích oslavy, slavnostní průvody a bohoslužby. Lid jásal nad nabytou samostatností i nad koncem války. „Zpráva o kapitulaci přišla do Pardubic 28. října kolem poledne a ihned se šířila mezi obyvateli města. Vyšla mimořádná vydání místních novin a ve městě zavládlo nadšení. Lidé na ulicích začali strhávat z budov, v nichž sídlily některé státní úřady,

much-loved Czech classic as part of its opening concert – Smetana's 'My Country', a moving tribute to the beauty of the composer's native land. Performed by the globally renowned Czech Philharmonic Orchestra, this was surely the best possible way to celebrate such a milestone in the nation's history. Other events included an aviation show, the regional meeting of the Sokol gymnastics association, the 'Horses In Action' event at the

Tři dny bylo v Pardubicích možné potkat dámy a pány v dobových oděvech i vojáky, kteří korzovali a tančili po celé třídě Míru jako po tanečním parketu.

For three magical days Pardubice was filled with people in period costume, promenading and dancing along the main boulevard for all to admire.

plechové cedule s císařským orlem. Na náměstí ke srocnému davu promlouvali postupně z balkonu radnice zástupci městské rady a politických stran. Vzušené hloučky lidí procházely městem, hrála hudba. Večer se v divadle konalo představení Smetanovy opery Hubička a z balkónu divadla předtím zazněly slavné fanfáry ze Smetanovy Libuše. Po nich ještě zapěli členové zpěvákého spolku Pernštýn slavný Svatováclavský chorál a sbor Karla Bendla Svoji k svému. Slavnostně byl

Pardubice racecourse, and themed exhibitions organized by archivists, heritage experts and gallery curators. The East Bohemian Museum hosted a series of lectures on political figures who played a key role in Czechoslovakia's independence and the so-called First Republic (1918–1938). The city's university ran a series of lectures on milestone years in Czech history (open to students and the general public). This year's Autumn Festival (held in mid-October) also had a First Republic theme,

and attracted tens of thousands of visitors to enjoy displays of retro fashions, lectures, music from the inter-war period, old bicycles, carriages and cars, as well as a traditional Czech market with tasty specialities. For these three magical days Pardubice was filled with people in period costume, promenading and dancing along the main boulevard for all to admire.
On Independence Day itself (28 October), Pardubice was one of the host cities of the nationwide 'Experience It Again' initiative – symbolically turning the clock back 100 years with a wonderfully evocative programme of cultural events and performances that followed the traditional commemorative act held at the memorial to Czechoslovakia's first president T. G. Masaryk.

So what was actually being commemorated? What exactly happened in Pardubice exactly one century ago?
The independent Czechoslovak state was the product of a long struggle for national self-determination by the Czechs and Slovaks, who for centuries were part of the Austro-Hungarian Monarchy. At the end of the First

TRÍDA MÍRU SE PROMĚNILA V TANEČNÍ PARKET.
THE MAIN BOULEVARD WAS TRANSFORMED INTO AN OPEN-AIR BALLROOM.

nasvícen ochoz na Zelené bráně. Plno lidí se radovalo dlouho do noci na ulicích, v hostincích a restauracích, že konečně přišel mír a svoboda,” přibližuje okamžiky po čerstvě nabyté samostatnosti naší republiky historik František Šebek.

Lidé v celé zemi však stále pociťovali dozvuky války v podobě nedostatku potravin, s čímž souvisela stoupající drahota. Do toho vstupovaly problémy řady továren a rostoucí nezaměstnanost. Výrazně se tak prohlubovaly rozdíly mezi jednotlivými vrstvami obyvatel, což vedlo k hrozbě občanských nepokojů stejně jako v okolních zemích. V Pardubicích se projevovala velká nezaměstnanost. Hlavní výrobci (například rafinerie minerálních olejů Fanto, Franckova továrna kávovinových náhražek aj.) ztratili rozhodující odbytiště v zemích bývalé monarchie, chyběly suroviny. Vedle nezaměstnanosti se projevovala velká bytová krize. „První poválečná léta se městská reprezentace všemožně snažila podpořit stavební činnost. Ať už šlo o bytovou výstavbu například v ulicích Jiráskova a Bubeníkova, na Čechově nábřeží, nebo stavbu veřejných budov, na něž městská rada sháněla půjčky, kde se dalo,” uvedl František Šebek a jmenuje stavbu

DĚTI MOHLY V RÁMCI MĚSTSKÝCH SLAVNOSTÍ VYJÁDRIT SVŮJ POHLED NA DOBU PŘED STO LETY. CHILDREN USED THEIR CREATIVITY TO CELEBRATE CZECHOSLOVAKIA'S INDEPENDENCE.

POHLED NA PARDUBICKÉ MĚSTSKÉ DIVADLO KRÁTCE PO VZNIKU REPUBLIKY.
PARDUBICE'S MUNICIPAL THEATRE SHORTLY AFTER INDEPENDENCE.

krematoria, budovu generálního ředitelství pošt a telegrafů (objekt naproti divadlu), stavbu kasáren na Zborovském náměstí či sokolovnu. Velkou pomocí pro město bylo zakotvení elektrotechnické továrny Telegrafie v Pardubicích. Podobný význam pro město měla potom v ne-
dalekém sousedství Pardubic budovaná Explosie Semtín.

Jakýmsi symbolickým momentem, kdy se dalo říct, že se snad bude blýskat na lepší časy, byla návštěva prezidenta Masaryka v Pardubicích. V neděli 24. září 1922 přijel prezident Masaryk s doprovodem do hotelu

Veselka, vítaly jej špalíry zvědavců a ohňostroj. Na večerí s panem prezidentem byli pozváni čelní představitelé města a zástupci zdejších úřadů. Druhý den ráno se Masaryk vydal pěšky přes Wilsonovu třídu (dnes třídu Míru) na radnici. Zde jej při příchodu přivítal zpěvácký spolek Pernštýn vlasteneckým chorálem Bedřicha Smetany „Sláva Tobě“ a prezident poté z balkonu radnice krátce pozdravil na náměstí shromážděné obyvatelstvo, které na prezidenta – osvoboditele ještě dlouho vzpomínalo.

World War, in October 1918, there were mass pro-independence demonstrations in Czech and Slovak towns and cities as a power vacuum had emerged following the collapse of Austria-Hungary (which had been defeated in the war). This was an ideal opportunity for a declaration of independence, which – together with the end of the war – sparked joyful celebrations throughout the new republic. Historian František Šebek describes the celebrations: “Reports of Austria-Hungary’s capitulation reached Pardubice around noon on 28 October, and spread rapidly among the people. A special edition of the local newspaper was published, and the public mood was jubilant. People began to tear down the symbols of the old regime (the Habsburg eagle) from public buildings. In the main square, representatives of the city government spoke to the gathered crowds from the city hall balcony. Bands played, and fanfares from the theatre balcony heralded a special performance of an opera by Smetana. The Pernštýn choir sang the St Wenceslas Chorale (in honour of the Czech patron saint). The Green Gate was illuminated in celebration. Crowds of people celebrated the nation’s new-found freedom long into the night in the city’s streets, pubs and restaurants.”

But people still had to contend with the consequences of the war – particularly food shortages and rapidly rising prices. Many factories ran into problems, and many people lost their jobs. This led to a widening of the gap between rich and poor, and there was an increasing risk of civil unrest – which had already broken out in neighbouring countries. Pardubice was particularly hard-hit by unemployment. Major employers (such as the Fanto oil refinery and the Franck artificial coffee factory) lost important markets in the provinces of the former Austro-Hungarian Monarchy, and there was a critical shortage of raw materials. In addition to rising unemployment, there was also a housing crisis, as František Šebek explains: “During the first post-war years, the city’s government did all it could to support new building projects. These included apartments (in Jiráskova and Bubeníkova Streets, or at Čechovo nábřeží) and public buildings, which were funded by loans to the city.” Among these new public buildings were the crematorium, the general post office building (opposite the theatre), the barracks at Zborovské náměstí, and the Sokol gymnasium. A major boost to the local economy came when the Telegrafie company opened a factory making electrical equipment, or when Explosie Semtín built its factory near Pardubice.

On Sunday 24 September 1922 President T. G. Masaryk visited Pardubice – an event which in

FOTOGRAFIE Z NÁVŠTĚVY PREZIDENTA MASARYKA V PARDUBICÍCH V ROCE 1922.
PRESIDENT MASARYK’S VISIT TO PARDUBICE IN 1922.

28. ŘÍJNA 2018 PŘIJEL DO PARDUBIC „PREZIDENT MASARYK“ ZNOVU – TENTOKRÁT NA KONI A NA NÁMĚSTÍ ČS. LEGIÍ K VLASTNÍ SOŠE.
‘PRESIDENT MASARYK’ VISITED PARDUBICE AGAIN ON 28 OCTOBER 2018 – BUT THIS TIME HE RODE TO HIS OWN STATUE ON HORSEBACK.

Za sto let toho naše země prožila nemálo. Letošní vzpomínání na staré časy je však na místě a nechtě osloví do dalších let každou generaci, i tu nejmladší. Významnou roli naší národní pospolitosti, cit pro správně hrdé vlastenectví a odhodlání chránit základní lidské a občanské hodnoty je totiž třeba připomínat opětovně.

DOMINANTY MĚSTA PŘED STO LETY – KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE A SOKOLOVNA.
THE MAIN CHURCH AND THE SOKOL GYMNASIUM.

many ways marked the long-awaited advent of better times for the city and its people. Masaryk and his entourage stayed at the Veselka hotel and were welcomed by crowds and a fireworks display. On the first evening of his visit he had dinner with officials from the city government. The next morning, Masaryk walked along the city’s main avenue (now Třída Míru) to the city hall, where he was welcomed by the Pernštýn choir singing a patriotic chorale by Bedřich Smetana. The president then addressed the crowd from the city

hall balcony – an event that lingered long in many people’s memories. Our country has experienced numerous ups and down during the past century. This year’s commemoration of 100 years of independence is a fitting tribute to what we have achieved – and it also sends out a clear message to the youngest generation. After all, pride in one’s country – together with a determination to defend basic human values – are timeless ideals that will always deserve to be celebrated.

SPOLUPRÁCE EVROPSKÝCH MĚST

prostor pro poznávání i inspiraci

○ Partnerská města

● Členové koňského sdružení EURO EQUUS

EUROPEAN CITY PARTNERSHIPS CREATE FRIENDSHIP, understanding and inspiration

Fenomén partnerských a spřátelených měst vznikl v Evropě po druhé světové válce jako cesta k bližšímu poznání a porozumění obyvatel zemí vzdálených geograficky a často i politicky. Po pádu železné opony dostávají přátelské vztahy mezi městy trochu jiný charakter i dimenzi. Základ ale zůstává stejný. Zkracují „vzdálenosti“ mezi lidmi z různých zemí, dávají prostor pro poznávání vzájemných odlišností, vznik nových přátelství a kontaktů a v neposlední řadě i nových přeshraničních projektů.

The idea of partnerships and twinning between cities in different countries became popular after the Second World War as a way of promoting friendship and understanding among people in countries that were not only geographically distant, but were often separated by a political divide too. After the fall of the Iron Curtain, city partnerships started to play a new role, but they still remain anchored in the same ideals – shortening distances between people, helping to create friendship and understanding, and acting as a framework for new cross-border projects.

Pardubice mají více než deset partnerských a spřátelených evropských měst. Nejdelší vazby, od roku 1965, mají s italským Rosignanem a švédskou Skellefteou, s níž Pardubice pojí 50 let vzájemné spolupráce. A „zlatá svatba“ už zcela jistě stojí za oslavu a je důvodem k velkolepému setkání. O posledním prázdninovém víkendu proto ovládly Pardubice švédské národní barvy – modrá a žlutá a severská atmosféra byla cítit ze všech koutů města. Nemohl chybět lední hokej, kterým to vlastně před 50 lety vše začalo, když na přátelská hokejová utkání navázala smlouva o partnerství obou měst. Víkend nabídl ale i řadu dalších možností, jak poznat severské přátele, jejich kulturu i životní styl. Třeba prostřednictvím festivalu švédských filmů v letním kině, scénického čtení z knihy Stiega Larssona, rodáka ze Skelleftey, přednášek o švédské architektuře, designu, životním stylu či přírodě a podobně.

„Jsem moc rád, že jsme mohli být součástí oslav v Pardubicích a přiblížit Pardubanům švédskou kulturu. Věřím, že i my v Skelleftee připravíme pro naše obyvatele neméně atraktivní program. Naše oslavy začnou první adventní víkend tanečním festivalem Tanec v listopadové temnotě a vyvrcholí v létě recipročním hokejovým zápasem,“ loučil se s pardubickými oslavami půlstoletí partnerství starosta Skelleftey Tomas Marklund.

Podobně úzké vztahy, byť ne tak dlouhodobé jako se Švédy, mají Pardubice například i s belgickým Waregemem.

LETECKÝ POHLED NA ŠVÉDSKÉ MĚSTO SKELLEFTEA.
AERIAL VIEW OF SKELLEFTEA, SWEDEN.

LUSITÁNSKÝ KŮŇ JE SYMBOLEM PARTNERSKÉHO MĚSTA GOLEGĚ. THE LUSITANIAN HORSE IS A SYMBOL OF OUR PARTNER CITY GOLEGĚ.

Právě na základě této spolupráce se Pardubice staly jedním z zakládajících členů sítě koňských měst Euro Equus. Asociace sdružující belgický Waregem, španělský Jerez de la Frontera, portugalskou Golegu, Pardubice a polskou Vratislav usiluje o propagaci a další rozvoj kulturního dědictví chovu koní. Zasadila se například o to, že první zářijová sobota byla Evropskou unií vyhlášena Evropským dnem koní. Členská města tento svátek věnují propagaci aktivit souvisejících s hlubokou dostihovou tradicí nebo tradicí, která je pojí s chovem koní. Pardubice oslavu spojíly se zářijovým dostihovým dnem, kdy se jede poslední kvalifikace na Velkou pardubickou, ale také dostih o cenu Euro Equus.

Partnerská či spřátelená města sehrála důležitou roli i po sametové revoluci, kdy se uskutečnilo několik výměnných stáží, zejména mezi Pardubicemi a Waregemem, Skellefteou, německým Schönebeckem, holandským Doetinchem či skotskou správním oblastí East Lothian. Češi „na západě“ získávali konkrétní představu o tom, jak vypadá otevřený a uživatelsky přívětivý úřad, druhá strana projektu zase u nás často obdivovala kvalitnější a modernější vybavení úřadu IT technikou. „Poměrně unikátní byl na tyto stáže volně navazující projekt modernizace veřejné správy v Bulharsku. Naše partnerské město Doetinchem mělo možnost zafinancovat projekt modernizace radnice v bulharském Perníku. Pro realizaci si vybralo nás. A tak Češi za holandské peníze pomáhali rozvoji veřejné správy v Bulharsku a Perník se stal partnerským městem Pardubic,“ vzpomíná účastník tohoto projektu, tajemník pardubické radnice Michal Zitko.

Nejcennější devizou partnerství jsou ale osobní kontakty. Během spolupráce spřátelených měst vzniká řada přímých vazeb. Spolupracují nejen politici a úředníci, ale

Pardubice has more than ten partner cities and twin cities abroad. The first partnership agreement was signed in 1965, with the Italian town of Rosignano. Fifty years ago, in 1968, Pardubice and the Swedish city of Skellefteå entered into a partnership – so this year has seen “golden wedding” celebrations in both cities. During the last weekend of the summer holiday, Pardubice was draped in the blue and yellow colours of Sweden, and the city took on a distinctively Scandinavian atmosphere. Naturally there was ice hockey – in fact, a friendly match between teams from Pardubice and Skellefteå was played half a century ago when representatives of both cities signed the agreement. There were also other opportunities to enjoy Scandinavian culture – a festival of Swedish films at the open-air cinema, readings from books by Stieg Larsson (a native of Skellefteå), and talks about Swedish architecture, design, lifestyle, nature and more.

Skellefteå’s Mayor Tomas Marklund was delighted by the celebrations: “I am glad to have been a part of the fun here in Pardubice, and back home in Skellefteå we will put on a similarly enjoyable programme celebrating our partnership. The celebrations begin during the first Advent weekend with a dance festival, and culminate in the summer when there will be an ice hockey match.”

PARDUBICKÉ DĚTI NASTUDOVALY NA ŠVÉDSKÝ VÍKEND POHÁDKU PIPI DLOUHÁ PUNČOCHA. AT PARDUBICE’S SWEDISH WEEKEND, CHILDREN FROM THE CITY GAVE A PERFORMANCE OF ‘PIPPY LONGSTOCKING’.

Another more recent partnership is with the Belgian city of Waregem; this agreement helped Pardubice to become a member of the Euro Equus network – a community of European cities linked by their equestrian tradition. Including Pardubice, Waregem, Jerez de la Frontera (Spain), Golegã (Portugal) and Wrocław (Poland), the group helps its members to promote the rich cultural heritage of horse-breeding and horse-racing. It is thanks to Euro Equus that the EU has declared the first Saturday in September ‘European Horse Day’; this annual celebration is an ideal opportunity for Euro Equus members to promote their equestrian traditions. In Pardubice it coincides with the final qualifying race for the Velká Pardubická steeplechase event – and also with the race for the Euro Equus Prize.

Pardubice’s partner cities have played an important role in supporting the city’s development since the 1989 Velvet Revolution, hosting various exchanges and fact-finding trips. Thanks to partners such as Waregem, Skellefteå, Schönebeck (Germany), Doetinchem (Netherlands) and East Lothian (Scotland), representatives from Pardubice have been able to travel to Western Europe and see for themselves how local authorities can provide user-friendly public services, while guests from our partner cities have admired the state-of-the-art computer tech-

HOKEJEM TO ZAČALO – A ANI OSLAVA PADESÁTIN ČESKO-ŠVÉDSKÉHO PŘÁTELSTVÍ SE BEZ HOKEJOVÉHO UTKÁNÍ NEOBEŠLA. IT ALL STARTED WITH ICE HOCKEY – SO THE CELEBRATIONS OF 50 YEARS’ PARTNERSHIP HAD TO INCLUDE A MATCH BETWEEN THE TWO CITIES.

i policisté, hasiči, sociální a zdravotnická zařízení, školy či různé spolky a sportovní kluby. Neaktivnější jsou v tomto směru bezesporu sportovci. O přátelských hokejových zápasech jsme již hovořili. Nicméně neaktivnější jsou v tomto směru zřejmě atleti. Bez běžců z partnerských měst se neobejde žádný z ročníků pardubického Vinařského půlmaratonu, pardubičtí běžci z klubu Marathonium Pardubice se zase pravidelně účastní půlmaratonu v Doetinchemu, Waregemu, East Lothian, Skelleftee, v Belchatowě či Selbu. „Intenzivní vztahy máme zejména s německou Laufgruppe Selb. Loni k nám přijel z tohoto města plný autobus běžců s doprovodem. Naše každoroční účast na jejich půlmaratonu v květnu už možná tak vítaná není; přestože se z této akce účastní nejlepší závodníci z Bavorska, palmu vítězství v soutěži mužstev v posledních letech suverénně získává náš klub,“ říká s úsměvem běžec Miloš Kašpar.

Pardubičtí umělci zase sbírají inspiraci například na workshopech pro amatérské i profesionální fotografy v polském Belchatowě či na malířském plenéru pod širým nebem v Perníku. Do Perníku jezdí Pardubičtí pravidelně i na celonárodní festival masek Surva, který je obdobou českého masopustu a koná se každoročně pod záštitou UNESCO. Naopak Pardubice bývají hostiteli umělců z partnerských měst. Obyvatelé Pardubic se měli možnost seznámit například s díly výtvarníků z holandského Doetinchemu, obdivovat umění waregemyckých vlnákošů a podobně.

Ze vzájemného setkávání vznikla během let řada osobních přátelství, ale i partnerských vztahů. Spolupráce mezi městy má však i ekonomický rozměr. Například i díky partnerství Pardubic s Doetinchemem zřídili v roce 1994 Nizozemci v Pardubicích pobočku mezinárodního koncernu Voestalpine, závod Nedcon Bohemia, vyrábějící skladovací systémy. Ulice, v níž firma sídlí, nese příznačný název – Holandská.

nology at Pardubice’s local authorities. City Authority Secretary Michal Zitko adds: “One unique follow-up to these exchanges was a project focusing on the modernization of local government in Bulgaria. Our partner city Doetinchem was able to fund the modernization at the city hall in Pernik, and we were chosen to implement the project – so Bulgarian systems were modernized by Czechs, funded with Dutch money, and Pernik became another of our partner cities.”

But the most valuable benefits from the city’s partnerships are on the level of personal contacts. There are links not only among politicians and officials, but also police officers, firefighters, health care and social care providers, schools, sports clubs, and more. The sporting contacts are particularly intense; ice hockey matches have already been mentioned, but athletics is perhaps where the links are strongest. Pardubice’s annual half-marathon always features runners from our partner cities, while athletes from Pardubice’s Marathonium club regularly take part in half-marathons in Doetinchem, Waregem, Skellefteå, Belchatów (Poland) and Selb (Germany). Runner Miloš Kašpar recalls: “We have particularly close links with Laufgruppe Selb. Last year a large group of runners from Selb came here to compete, and we also run in their half-marathon every May.” Kašpar adds with a smile: “I’m not sure how welcome we are there, because although the Selb event features the best runners in the whole of Bavaria, our club has won all the team competitions there in the past few years!” Pardubice’s creative types can also find plenty of inspiration at the professional and amateur photography workshops held in Belchatów or at an open-air painting festival in Pernik. Another annual event in Pernik regularly featuring participants from Pardubice is the Surva masked festival – an annual event held in Lent, supported by UNESCO. And Pardubice also provides a showcase for culture from its partner cities;

in recent years people have been able to admire works by artists from Doetinchem, Waregem and more. Over the years, the links with partner cities have created strong bonds of friendship and partnerships. But there is also an economic dimension; in 1994 it was thanks to the partnership with Doetinchem that the international Voestalpine group set up the Nedcon Bohemia factory in Pardubice, which produces storage systems. The name given to the new street where the factory is located – Holandská ulice, meaning ‘Dutch Street’ – is a fitting tribute to the power of partnerships.

BĚHŮ V PARTNERSKÝCH MĚSTECH SE TRADIČNĚ ÚČASTNÍ I PARDUBÁCI. RUNNERS FROM PARDUBICE FREQUENTLY COMPETE IN EVENTS AT PARTNER CITIES.

RÁJ PRO BĚŽKAŘE POHODÁŘE!

A PARADISE FOR CROSS-COUNTRY SKIING!

Orlické hory nepatří k nejvyšším pohořím u nás, lyžařské možnosti jsou tu ale až nečekaně rozmanité. Nadchnou náročné běžkaře, rekreační pohodáře, ale i ty, kteří s běžkováním teprve začínají. Právě mírný profil hřebenových tras řadí Orlické hory na první příčky běžeckých terénů v republice. Není proto divu, že běžkařským evergreenem je tu oblíbená Orlickohorská magistrála, která vede po trase Jiráskovy hřebenové cesty. Navíc sleduje mnoho zajímavých míst, jako je tajemná Kunštátská kaple, Anenská rozhledna nebo Zemská brána, i nespočet řopíků a pevností, které ve sněhové kulise vypadají mnohem romantičtěji.

„V Orlických horách na vás čeká více než 200 kilometrů tras různých náročností. Parádní běžecké terény jsou udržované i v návaznosti na lyžařská střediska s možností využít lanovky. Rodina či parta přátel tak může vyrazit na společný výlet bez ohledu na to, zda dává přednost běžkám, nebo se raději oddává sjezdovkám či snowboardu,“ uvádí Eva Vaničková z Destinační společnosti Orlické hory a Podorlicko.

Jedním z největších lyžařských areálů Pardubického kraje je Skiresort Buková hora, který propojuje přes vrchol Bukové hory (958 m n. m.) tradiční lyžařské středisko v Čenkovicích s novějším Ski parkem Mlýnický dvůr v Červené Vodě. Zalyžujete si tu na jeden skipas na 8 kilometrů sjezdovek, ale přímo kolem vrcholu Bukové hory najdete i vyhledávané tratě pro běžkaře v rozsahu od 4 do 12 km. V této oblasti je udržováno 70 až 90 kilometrů příjemných běžeckých tras pro klasiku i skate. Ideálním výchozím místem je některé z lyžařských středisek, odkud se na vrchol pohodlně dostanete lanovkami, ale zrovna tak parkoviště na Červenovodském sedle. Stačí se jen rozhodnout, zda zvolíte trasu na Bukovou horu, nebo na sousední Suchý vrch s Kramářovou chatou, kde se můžete občerstvit i ubytovat. Na straně Červené Vody vám poté zapůjčí i kompletní běžecké sety.

„U hranic s Polskem v Českých Petrovích leží další lyžařský areál, u kterého najdete čtyřkilometrový

SKIRESORT BUKOVÁ HORA JE JEDNÍM Z NEJVĚTŠÍCH LYŽAŘSKÝCH AREÁLŮ V KRAJI.

BUKOVÁ HORA IS ONE OF THE LARGEST SKI RESORTS IN THE REGION.

The Orlické Mountains are not the highest Czech mountain range, but they can boast a huge diversity of landscapes and terrain types, making this beautiful corner of the Pardubice Region a paradise for cross-country skiers of all ability levels – from beginners to the most experienced. The relatively flat gradients of the ridge lines make the range an ideal choice for cross-country skiing – and one particularly popular ridge trail runs along the Alois Jirásek Route (named after a famous Czech writer). The trail passes through many places of interest – the mysterious Kunštát chapel, the viewing tower at the Anenský Vrch peak, the Zemská Brána valley (the gateway from Silesia to Bohemia), and numerous historic military fortifications which look surprisingly romantic under a blanket of snow.

OKOLÍ BUKOVÉ HORY LÁKÁ NA DESÍTKY KILOMETRŮ MÍRNÝCH A PŘÍZNIVÝCH HŘEBENOVÝCH CEST. AROUND BUKOVÁ HORA THERE ARE MANY KILOMETRES OF EASY RIDGE TRAILS.

Eva Vaničková from the local destination management agency outlines the area's winter attractions: "The Orlické Mountains have over 200 km of well-maintained cross-country trails with easy access to ski resorts – including ski lifts. Families or groups of friends can enjoy a day of cross-country skiing or snowboarding on the excellent slopes."

One of the Pardubice Region's biggest ski resorts is at Buková Hora, located between the traditional winter sports resort at Čenkovice and the more recently built Mlýnický Dvůr ski park at Červená Voda. A ski pass here will give you access to 8 km of downhill routes, but there are also popular cross-country trails (each ranging from 4–12 km in length) around the Buková Hora peak (958 m above sea level). With between 70 and 90 km of groomed routes in the area, Buková Hora is ideal for classic cross-country and skate skiing. The best place to start is at one of the nearby resorts, which offer easy access to the

ORLICKÉ HORY JSOU RÁJEM BĚŽKAŘŮ.
THE ORLICKÉ MOUNTAINS ARE A SKIING PARADISE.

trails by ski lifts – or you can use the car park at the Červenovodské Sedlo pass, where you can choose a route to Buková Hora itself or to the neighbouring Suchý Vrch peak (with a chalet offering refreshments and accommodation). You can hire complete cross-country equipment on the Červená Voda side of the pass.

Eva Vaníčková outlines other options: “In České Petrovice on the Polish border there is another ski resort with a 4-km cross-country trail – including a side trail to the Kašpar chalet at Adam. In good snow conditions a trail is groomed to the Zemská Brána valley, from where there is access to the main ridge of the Orlické range.”

The southern foothills of the range also offer some enjoyable skiing: volunteers join forces to groom wonderful trails around the towns of Studené, Dlouhoňovice, Písečná and Letohrad – a favourite destination for biathlonists.

Eva Vaníčková continues: “Just a half-hour train ride from Pardubice takes you to Česká Třebová and the

UPRAVENÉ TRATĚ V ORLICKÝCH HORÁCH KAŽDOROČNĚ NADCHNOU PROFESIONÁLY I REKREAČNÍ SPORTOVCE.
GROOMED TRAILS IN THE ORLICKÉ MOUNTAINS ARE PERFECT FOR RECREATIONAL SKIERS
AND PROFESSIONALS.

S BĚŽKAMI I DO HOR ŽELEZNÝCH SKIING IN THE IRON MOUNTAINS

Kvalitní běžkařské trasy upravované skútreem naleznete jen necelých 30 kilometrů od Pardubic v Železných horách. „Stopa začíná nad městem Nasavrky na silničce ve směru na Kameničky, vede obloukem k Českým Lhoticím, kde se i v zimě můžete pokochat výhledem

Another range offering excellent groomed cross-country trails are the Iron Mountains (Železné Hory), less than 30 km from Pardubice. Tomáš Černý, destination manager for the Chrudim/Hlinsko region, suggests some options: “A good route begins above the town of Nasavrky and runs along the road to Kameničky, looping round to České Lhotice (where there are wonderful views from the Boika viewing-tower) and then via Krásné and Polánka to Seč and Vápenný Podol. The routes are ideal for cross-country skiing, and they offer wonderful views of the beautiful landscapes of this range.” There are also around 40 km of groomed cross-country routes around the nearby town of Hlinsko, stretching as far as Nové Město; the starting-point is the skiing club at Rataje. From there you can set out towards Jeníkov, Dědová, Svratka or Kameničky. The Rataje resort regularly hosts several major events

BĚŽKAŘE LÁKAJÍ ZA DOBRÉHO POČASÍ PŘEDEVŠÍM KRÁSNÉ POHLEDY DO KRAJE.
IN GOOD WEATHER THE REGION'S CROSS-COUNTRY TRAILS OFFER WONDERFUL VIEWS.

běžecký okruh, tentokrát s odbočkou na Kašparovu chatu na Adamu. Vládnou-li dobré sněhové podmínky, stopy jsou odtud najety až k turisticky atraktivní Zemské bráně, kde se napojují na hlavní hřeben Orlických hor,” nabízí sportovcům další místo k běžkování Eva Vaníčková.

Také Podorlicko má své hory – při sněhové nadílce vznikají takřka přes noc díky řadě dobrovolníků a nadšenců parádní okruhy a trasy i na mnoha místech v podhůří, ať je to již v okolí Studeného, Dlouhoňovic, Písečné, či Letohradu, který je mekkou biatlonistů.

„Pouhá půl hodina cesty vlakem z Pardubic a jste v České Třebové s lyžařským areálem Peklák, který je oblíbený především svým večerním lyžováním. V areálu však nezapomínají ani na běžkaře, pro něž tu udržují běžecké tratě v rozsahu až 25 km přímo od horní stanice lanovky. Trasy vás zavedou až na pláň Kozlovského vrchu s okruhy pro klasiku i skate, které jsou součástí tradičního běžeckého areálu Hory. Málokdo ví, že právě zde má běžecké lyžování hluboké kořeny!” láká na další místo v kraji Eva Vaníčková. Jakmile to počasí dovolí, nadšení lyžaři si již tradičně vyšlápnu stopy až na Andrlův chlum u Ústí nad Orlicí, kde pro vás bude dobrým cílem turistická chata Hvězda. Parkoviště u chaty je dalším výborným výchozím místem pro běžecké okruhy v rozsahu až 9 km směrem na Řetovou a Dlouhou Třebovou.

www.mojeorlickehory.cz

KILOMETRY TRATÍ VZNIKAJÍ I DÍKY LYŽAŘSKÝM NADŠENCŮM.

ENTHUSIASTS HELP TO CREATE AND MAINTAIN MANY CROSS-COUNTRY ROUTES.

Peklák ski resort. The resort is popular for its evening skiing, but it also maintains around 25 km of cross-country trails starting at the top station of the ski lift. The trails lead to the plateau at Kozlovský Vrch and include classic cross-country and skate skiing routes at the Hory ski resort. This area has a long tradition of cross-country skiing.” In good snow conditions, skiers groom a trail as far as Andrlův Chlum near the town of Ústí nad Orlicí, where the Hvězda chalet is a great place to take a break. The car park at the chalet is also the starting-point for around 9 km of cross-country trails leading to Řetová and Dlouhá Třebová.

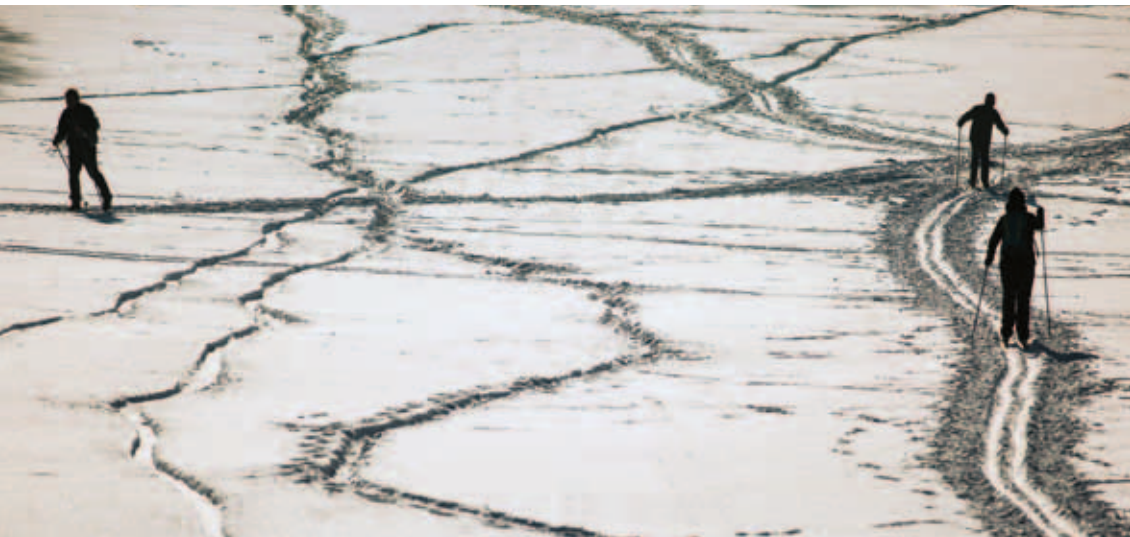
www.mojeorlickehory.cz

BĚH NA LYŽÍCH JE JEDNA Z NEJOBLÍBENĚJŠÍCH REKREACÍ V ZIMNÍCH MĚSÍCÍCH.
CROSS-COUNTRY SKIING IS ONE OF THE MOST POPULAR WINTER SPORTS.

including the Bohemian-Moravian Cross-Country Skiing Trophy. A well-kept secret is the network of forest trails at Podhůra near Chrudim (around 13 km of groomed trails when snow conditions permit), which offer access to tourist attractions including the Bára viewing tower or the miniature castle at Kočičí Hrádek. You might be surprised how a blanket of snow completely transforms this landscape when you visit it outside the main tourist season. One thing is certain – you’re sure to enjoy this magical winter wonderland!

ŘADA OKRUHŮ V PARDUBICKÉM KRAJI JE DÍKY NENÁROČNÉMU TERÉNU VHODNÁ I PRO ZAČÁTEČNÍKY, ROVINATÉ TERÉNY VOLÍ RODINY S DĚTMI.
THANKS TO THE EASY TERRAIN AND GENTLE SLOPES, MANY CROSS-COUNTRY TRAILS IN THE PARDUBICE REGION ARE IDEAL FOR BEGINNERS OR FAMILIES WITH YOUNG CHILDREN.

Kvalitní běžkařské trasy upravované skútrem naleznete jen necelých 30 kilometrů od Pardubic v Železných horách.
Another range offering excellent groomed cross-country trails are the Iron Mountains (Železné Hory), less than 30 km from Pardubice.

z rozhledny Boiky, a přes Krásné na Polánku, k Seči a do Vápenného Podola. Trasy jsou umístěny do vhodného, léty prověřeného terénu s dalekými výhledy do kraje,” láká do Železných hor Tomáš Černý z turistické oblasti Chrudimsko – Hlinecko.

V okolí Hlinska můžete využít běžecké lyžařské trasy, které vás zavedou až na Novoměstsko. Na Hlinecku je upravováno více než 40 kilometrů tras s výchozím bodem v areálu Klubu klasického lyžování na Ratajích.

ROZHLEDNA BÁRA SE NACHÁZÍ 4 KM OD CHRUDIMI.
THE BÁRA VIEWING TOWER IS JUST 4 KM FROM CHRUDIM.

Z areálu se můžete vydat směrem na Jeníkov, Dědovou, Svratku či Kameničky. Areál na Ratajích slouží několika sportovním akcím, jako je Českomoravský pohár v běhu na lyžích. Tajným tipem pro milovníky lyžařské stopy jsou pak rekreační lesy na Podhůře u Chrudimi vzdálené jen 13 kilometrů jižně od Pardubic. V případě příznivých sněhových podmínek je zde skútre

m upravováno 13 kilometrů běžkařských tras. Turistické zajímavosti jako rozhlednu Báru nebo Kočičí hrádek tak můžete spatřit pod sněhovou pokrývkou. Možná budete překvapeni, jak rozdílný pohled oproti běžným návštěvním měsícům se vám naskytne. Tak hezkou zimu!

Mirek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Červenáček a Rychlonožka – kdo z milovníků příběhů Jaroslava Foglara by neznal tuto pětku? A přestože autor Rychlých šípů již další díly nenapíše, s jedním z hrdinů se můžeme v Pardubicích setkávat dodnes. Jindřich Hojer tu žije bezmála půl století.

Jaroslav Foglar's much-loved comic strip 'Rapid Arrows' ran almost uninterrupted for over half a century, from 1938 to 1989 – and its characters have become legendary. The comics focus on the adventures of a fictional club of five boys – but one of the heroes, Jindřich Hojer, is actually named after a real person. Hojer has lived in Pardubice for five decades, and we met him to chat and reminisce about old times.

„Narodil jsem se sice v Praze, ale Pražákem jsem tak z 20 procent. Po maturitě v roce 1943 jsem odtud odešel do Pardubic, kde jsem se oženil a prožil zhruba 40 procent života,” říká Jindra Hojer, jehož život by vydal na román. Povídání s ním se příjemně odvíjí, neboť, byť čtyřicetiletý, nic neztratil na svém šarmu a vtipu.

“I was actually born in Prague, but Prague is only about 20 percent of me. I came to live in Pardubice after graduating from high school in 1943 – I married here, and I’ve spent much of my life here.” Now 94 years old, Hojer has lost none of his youthful charm and humour.

„Vždy jsem byl aktivní a měl jsem rád humor a zábavu. Neumím se nudit a nemohu být sám.”

“I’ve always been active, and I hate being alone.”

Po prvních větách je jasné, že před sebou máte nezodlného optimistu, který má život stále rád, ačkoliv mu vždy do smíchu nebylo. Se smrtí první ženy se nevyrovnával lehce. Nechtěl ale zůstat sám, dcera už byla dospělá, a tak se rozhodl oslovit svou velkou lásku z gymnázia Taju. Tušil, že je také sama, ale o tom, že po 40 letech naváží tam, kde na sklonku války skončili, se mu ani nesnilo.

As soon as our interview starts, it becomes clear that our guest has a truly optimistic outlook – though his life has not always been easy. The death of his first wife hit him very hard. Even so, he was determined not to spend the rest of his life alone, so he decided to get in touch with his high school sweetheart Taja. He knew she was also living alone, but he could never have dreamed that

Tedy snilo, ale... A následovala svatba a 25 krásných let. „Na gymnáziu jsme plánovali, že až vystudujeme, pojedeme na Krétu, a po letech jsme se tam konečně spolu vypravili. Oba jsme už byli v důchodu, cestovali jsme, projeli spolu téměř celou Evropu a užívali si přítomnosti toho druhého,” vzpomíná na léta s druhou manželkou.

Ani po její smrti se ale neuzavřel do sebe a nezahořkl. „Vždy jsem byl aktivní a měl jsem rád humor a zábavu. Neumím se nudit a nemohu být sám,” říká. V domově pro seniory, kde nyní žije, pořádá besedy o svých cestách, ani dnes se nebrání zajít do zdejší kavárny poklábosit s babičkami, pobavit je svými vzpomínkami i veselými historkami. Internet je jeho věrným společníkem a třeba sudoku prý luští pro to, aby jeho mozek nezlenivěl. Po pravdě řečeno, paměť by mu mohl závidět leckterý padesátník.

Rád vzpomíná na studia na akademickém gymnáziu v Praze Na Příkopěch, na své tehdejší profesory, kteří se výrazně zapsali do jeho života, i na spolužáky. Dva z nich se stali celoživotními kamarády, díky nim se dostal i do Foglarova skautského oddílu Pražská dvojka. „Vašek Černý, pozdější profesor ČVUT, řečený Černocho, a Jumbo, tedy Jarmil Burghauser, jenž se stal sborníkem Národního divadla, nám ve škole o přestávce vyprávěli o jejich skautském oddílu, který vedl Jestřáb, což byla přezdívka Jaroslava Foglara. Moc se mi to líbilo, ale na přijetí jsem si musel počkat. Nejprve jsem musel uprosit rodiče, kteří se o mě velmi báli, aby mi podepsali souhlas, a potom, dostat se do oddílu k Jestřábovi nebylo snadné. Striktně trval na tom, že oddíl má maximálně 45 členů, musel jsem tedy čekat, až někdo odejde. Navíc se za nováčka museli zaručit dva členové oddílu, Jestřáb tam nechtěl žádná kvítka z čertovy zahrádky. Poprvé jsem do klubovny na lodi Orlík pod Rudolfinem přišel 10. června 1936. Jestřáb mě okoukl, Černocho s Jumbem řekli, že za mě ručí. Podali jsme si ruce a trapas byl na světě. On mi podal levou, já pravou. Tehdy jsem ještě nevěděl, že skauti podávají levou – od srdce,” vzpomíná s úsměvem Jindra Hojer.

Ve Foglarově oddíle strávil prý nejkrásnější roky svého dětství. Jezdili do přírody, v létě na tábory do Sluneční zátky a hlavně se od Jestřába učili. „Udělal z nás správné kluky a kamarády na celý život,” říká jeho odchovanec.

Jak se stalo, že se právě Jindřich Hojer stal předlohou pro jednu z postav Rychlých šípů? Jestřáb jej požádal, zda by si jeho jméno mohl pro jednu z ústředních postav „vypůjčit”. A protože chlapec se musel nejprve zeptat doma, vzkázal mamince, aby se nebála, že tato postava rodně jistě ostudu dělat nebude. „Až mnohem později, při jedné autogramiádě, jsem si uvědomil, že to asi nebylo pouze tím, že jsem Jindřich, stejně jako Jestřábův tatínek a dědeček,” říká. Dobrodružství Rychlých šípů se prý ale životu skautů z Pražské dvojky až tolik nepodobala. „Některá dobrodružství se životem oddílu možná inspirovala. Ale pes Bublina skutečně existoval. Přidal se k nám jednou, když jsme se v Podbabě scházeli na výpravu. Celý den

JESTŘÁB,

TO BYLO PŘÁTELSTVÍ NA CELÝ ŽIVOT

SCOUTING CREATED FRIENDSHIPS FOR LIFE

NEJZNÁMĚJŠÍ HLAVOLAM – JEŽEK V KLECI
Z FOGLAROVÝCH PŘÍBĚHŮ.

FOGLAR'S COMICS POPULARIZED THE 'HEDGEHOG
IN A CAGE' TOY.

their relationship would continue exactly where they had left it 40 years ago, at the end of the war. Well... maybe he did dream, but dreams can sometimes come true – and the couple ended up marrying and spent 24 wonderful years together. “At school we’d planned to travel to Crete after finishing our studies, and all those years later we finally managed to make the trip together. We were both retired, and we travelled across the whole of Europe enjoying each other’s company.”

Even after Taja’s death, Jindřich Hojer did not give up on life: “I’ve always been active, and I hate being alone.” He now lives in a retirement home, where he has given numerous talks about his travels. And he loves going to the local café and entertaining old ladies with his stories. He is an active internet user, and he is keen on sudoku, which he says keeps his mind sharp. In fact, many people in their fifties could envy his verve and enthusiasm for life.

Hojer enjoys reminiscing about his high school years in Prague, where his fellow students and teachers had a huge formative influence on him. Two of his schoolmates became lifelong friends, and it was thanks to them that Hojer became a member of author Jaroslav Foglar’s scout troop. “They were Vašek Černý, who later became a university professor, and Jumbo (our nickname for Jarmil Burghauser), who became a choirmaster at the National Theatre. The two of them used to tell stories about their scout troop and its leader – Jaroslav Foglar, nicknamed ‘Hawk’. It sounded wonderful, but I had to wait a while before I joined. First I had to persuade my parents, who were wor-

ried that it might be dangerous. And then I had to be accepted into the troop, which wasn’t easy. There was a strict maximum of 45 members, so I had to wait for somebody else to leave. And two members of the troop had to vouch for each new recruit, because Hawk didn’t want any ‘bad apples’ in there. I first came to the scout hut – which was on a river boat in Prague’s Old Town – on 10 June 1936. My two friends vouched for me, and I shook hands with Hawk”. Hojer recalls the moment with a wry smile: “It was a bit awkward because I didn’t yet know that scouts shake with their left hand – it’s on the same side as the heart.”

se nás držel. Hrál s námi fotbal, jedl s námi a pak bylo odpoledne a pes pořád s námi. A tak si ho jeden z hochů vzal domů a z Bublíny byl klubový pes,” usmívá se i po letech pan Jindra a dodává, že reálný předobraz měl v jejich oddíle třeba i Červenáček. „To byl Vašek Černý, úžasný srandista a nezbedník. Jednou k nám třeba přijel na tábor do Sluneční zátoky pan redaktor Hájek. Měl nový fotoaparát Leica, byl na něj moc opatrný. A chtěl si nás vyfotit na skluzavce. Jezdili jsme tak, abychom foťák a pana redaktora nepostříkali. A pak přišel Černocho, naskočil a hurá. Mokřý byl foťák i pan redaktor, ale ta fotka byla jedna z nejslavnějších,” vypráví Jindra Hojer.

O tom, že být skautem je slib na celý život, se pak předsvědčil o mnoho let později, v roce 1969, na besedě v Praze. „Kluci mi napsali, abych přijel, že Jestřába překvapíme. A pak mě tam strčili na jeviště uprostřed besedy s komentářem, že jeden z Rychlých šípů je tu. Nevím, kdo byl překvapen víc, zda já, Jestřáb, nebo posluchači. A tam mi právě dal najevo, že v té postavě je víc než moje jméno“. Od té doby se pak pan Jindra s dávnými kamarády scházel častěji, pravidelně vždy 13. ledna. Společně oslavili i Foglarovy 80. narozeniny, kde Jestřábovi věnovali tablo s fotografiemi všech „hochů od Bobří řeky“.

Není tedy divu, že Jindřich Hojer byl jedním ze signatářů petice vystupující na obranu věrohodnosti závěti Jaroslava Foglara. V tu chvíli ovšem netušil, že se jeho život otvírá pro nová přátelství. Ozvalo se mu Slovácké divadlo

ČTYŘIADEVADESÁTILETÝ JINDŘICH HOJER
NEZTRÁCÍ NA SVÉM ŠARMU A VTIPU.
AT THE AGE OF 94, JINDŘICH HOJER HAS LOST NONE
OF HIS CHARM AND HUMOUR.

Hojer says the years he spent in Foglar’s troop were the happiest of his childhood. The scouts went on summer camps where they learned about nature and discovered themselves: “Thanks to Hawk, we became friends for life.”

Hojer tells the story of how his name became immortalized as one of the main characters in the ‘Rapid Arrows’ comic strip. Foglar asked him if he could “borrow” the name (his father and grandfather were both called Jindřich too), and he assured Hojer’s mother that the character would never bring shame on the family. Hojer says that most of the stories in the comic strip were purely fictional, though some of the boys’ adventures – and some characters – were based on real life: “Bubble the dog really existed. Once we were meeting up to go on a trip together, and a dog attached itself to our group. He stayed with us all day – he played football with us, ate with us, and he was still there when we returned to Prague. So one of the boys in the troop took him home, and he became our mascot.” One of the other characters – Červenáček, meaning ‘Red Cap’ – was apparently also based on a real person: “Yes, he was Vašek Černý, who was a real joker. Once a reporter came to our summer camp to take photos – he had a brand-new Leica camera, and he was very anxious not to damage it. So when we were on the water slide, we were careful not to splash water on the reporter and his camera. Until Vašek came along and splashed water everywhere – everybody and everything got soaked, but the photo became famous.”

Many years later, in 1969, Hojer realized the strength of the lifelong bond among scouts. “The boys wrote to me and said that Hawk was going to speak at a gathering of fans in Prague, and they were preparing a surprise for him. And at the gathering they put me on the stage and announced that I was a genuine member of the ‘Rapid Arrows’ club. I don’t know who was more surprised – Hawk or the fans. And it was then that Hawk revealed that he hadn’t just borrowed my name, but that I’d partly been the inspiration for the character.” The former troop members began to meet up every year, and they celebrated Foglar’s 80th birthday together. In recent years Hojer’s connection with the legendary comic strip has created new friendships. The Slovácko Theatre in Uherské Hradiště has been performing a stage version of ‘Rapid Arrows’ since 2000, and they regularly invite Hojer to attend: “I’ve been there nine times in total, and it’s always great fun. Actually I’m planning a trip there at the moment – soon they’ll be giving the 500th performance. The atmosphere is always wonderful there, and it’s great to see my new friends.” The prospect of spending time in Uherské Hradiště is a strong source of motivation for Hojer to battle against the health problems that old age brings – and his friends at the retirement home confirm that his trips to the theatre are truly rejuvenating. So all that remains is for us to wish him the very best of health, and a safe journey!

TAJUPLNÉ ZÁŽITKY HRDINŮ Z RYCHLÝCH ŠÍPŮ NAJDETE NA STRÁNKÁCH CELÉ ŘADY KNIH A ČASOPISŮ.
THE EXCITING ADVENTURES OF THE HEROES FROM THE ‘RAPID ARROWS’ COMICS INSPIRED MANY BOOKS
AND MAGAZINES.

Uherské Hradiště, které má od roku 2000 v repertoáru právě Rychlé šipy. Nejenže celý soubor tenkrát petici podepsal, ale zveřejnili ji také na divadelní vývěsce. „Pozvali mě na představení Rychlých šípů, od té doby jsem tam byl již devětkrát a stále se mám čemu smát. Teď se chystám, budou mít pětistou reprízu. Vždycky je to tam báječné, ohromná atmosféra, nasmějeme se, už tam prostě jezďím za kamarády,” těší se Foglarův hrdina. Přiznává, že právě návštěva Uherského Hradiště je pro něj ohromnou

motivací k překonání momentálních zdravotních problémů. A v domově pro seniory, kde žije, vědí, že to není náhoda, že vidina cesty mezi přátelé je pro Jindru Hojera živou vodou. Tak tedy hodně zdraví a šťastnou cestu.

FOGLAROVY KNIHY JSOU O PRINCIPECH
SKAUTINGU A PŘÁTELSTVÍ.
FOGLAR'S BOOKS CELEBRATE SCOUTING AND
FRIENDSHIP.

PARDUBIČTÍ TAHOUNI

Magnet na akce

Akce Pardubice 2019

Pardubice Events 2019

GRAND Festival smíchu ①
GRAND Festival of Laughter
Přehlídka nejlepších komedií tuzemských profesionálních divadel
The best comedies performed by Czech professional theatres
21. – 28. 1. 2019
www.festivalsmichu.cz

Pardubické hudební jaro ②
Pardubice Music Spring
41. ročník mezinárodního hudebního festivalu
41st international music festival
11. 3. – 28. 4. 2019
www.pardubicehudebnijaro.cz

Pardubický vinařský půlmaraton ③
Pardubice Wine Half Marathon
Mezinárodní běžecký závod ulicemi města
International half marathon through Pardubice's streets
13. 4. 2019
www.pardubickyvinarsky-pulmaraton.cz

Aviatická pouť Pardubice ④
Pardubice Aviation Fair
29. ročník mezinárodní airshow
29th international airshow
1. – 2. 6. 2019
www.aviatickapout.cz

Folklorní festival Pernštýnská noc ⑤
Pernštýn Night Folklore Festival
Národní lidová hudba a tance, tradiční folklór
National folk music and dance, traditional folklore
7. 6. 2019
www.folklorfestival.cz

Zrcadlo umění ⑥
Mirror of Art
Jarní část Městských slavností Pardubice – multižánrový festival amatérské kultury regionu
The spring part of the City Celebrations – multi-genre festival of amateur culture in the region
13. – 15. 6. 2019
www.pardubice.eu

Letní kino Pernštejn ⑦
Pernštejn summer cinema
14. ročník největšího letního kina v České republice
The biggest outdoor cinema in the country (14th year)
14. 5. – 14. 9. 2019 (mimo prázdniny pouze víkendy / except holidays only weekends)
www.letni-kino.cz

Czech Open ⑧
Czech Open
30. ročník mezinárodního festivalu šachu a her
30th international festival of chess and games
11. – 28. 7. 2019
www.czechopen.net

Pardubická juniorka ⑨
Pardubice Junior Tennis Championship
Tenisové mistrovství ČR
National tennis championship
srpen / August 2019
www.pardubickajuniorka.cz

Sportovní park Pardubice ⑩
Pardubice Sports Park
Unikátní sportovní festival pro malé i velké návštěvníky – 9 dní plných sportu
Unique sports festival for all ages – 9 days packed with sport
10. – 18. 8. 2019
www.pardubice.eu

Pardubická vinařská noc ⑪
Pardubice Winery Night
Vinařský festival – ochutnávka vín, prezentace vinařství
Wine festival – tastings, presentations of wineries
23. 8. 2019
www.pardubickyfestivalvina.cz

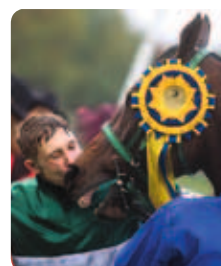
Koně v akci ⑫
Horses in Action
21. ročník mezinárodní výstavy o koních a lidech
21st international festival for equestrian enthusiasts
24. – 25. 8. 2019
www.zavodistepardubice.cz

Zlatá přilba ⑬
Golden Helmet
71. ročník motocyklových plochodrážních závodů
71st annual motorcycle speedway racing
6. 10. 2019
www.zlataprilba.cz

Městské slavnosti ⑭
City Celebrations
Festival pardubických umělců – divadelní představení, hudební multižánrová produkce, ohňostrojevá show
Festival of Pardubice artists – theatre performances, multi-genre music, firework display
10. – 13. 10. 2019
www.pardubice.eu

Velká pardubická ⑮
Velká Pardubická
129. ročník slavného překážkového dostihu
The 129th year of this world-renowned steeplechase event
13. 10. 2019
www.zavodistepardubice.cz